

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/24/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612010041
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8612010041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2013 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania pošk. Mgr. A. L. zrušuje rozsudok Okresného súdu Svidník z 19. júna 2012 sp. zn. 2T/22/2012 vo výroku, ktorým bol tento poškodený odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. J. A., nar. XX. O. XXXX vo S., trvale bytom T. č. XXX, okr. S., podnikateľovi,

ukladá

podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, aby pošk. Mgr. A. L., nar. XX. W. XXXX, bytom Z. E.. č. XXXX/XX, Z. nahradil škodu z titulu bolestného vo výške 1.923,- (tisícdeväťstodvadsaťtri) eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku o d k a z u j e pošk. Mgr. A. L. so zvyškom jeho nároku na občianske súdne konanie.

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie obž. J. A. proti rozsudku Okresného súdu Svidník z 19. júna 2012 sp. zn. 2T/22/2012.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník rozsudkom z 19. júna 2012 sp. zn. 2T/22/2012 uznal obž. J. A. vinným z prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že 25. apríla 2011 v čase okolo 03:00 hod. počas tanečnej zábavy v kultúrnom dome v obci T., okr. S. fyzicky napadol Mgr. A. L. tak, že ho rukou udrhel do oblasti tváre a neskôr pri vchode do sály ho kopol do oblasti ľavého kolena, následkom čoho poškodený spadol na zem a utrpel zlomeninu vnútornej časti ľavého jabĺčka a čiastočné roztrhnutie predného krížneho väzu ľavého kolena s následnou dobou liečenia a práceneschopnosti až do 31. októbra 2011 spojenú s nepredvídateľnými komplikáciami pri rehabilitácii bez zavinenia poškodeného, bez existencie ktorých by predpokladaná doba liečenia uvedených zranení bola do šiestich kalendárnych týždňov.

Za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. augusta 2011 (správne do 1. septembra 2011) s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný

trest odňatia slobody v trvaní šesťnásť mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil na tridsať mesiacov.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodených Mgr. A. L., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. a Sociálnu poisťovňu s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu pošk. Mgr. A. L. ústne do zápisnice odvolanie, rozsah ktorého vymedzil tak, že toto smeruje proti výroku o náhrade škody. Takto podané odvolanie poškodený bližšie neodôvodnil a na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prostredníctvom splnomocnenca navrhol zrušiť rozsudok v ním napadnutej časti a zaviazať obžalovaného k náhrade škody.

Proti rozsudku okresného súdu, ktorý bol jednotlivým stranám trestného konania oprávneným podať proti nemu odvolanie oznámený 19. júna 2012 vyhlásením v ich prítomnosti, podal 3. júla 2013 odvolanie aj obž. J. A. a to prostredníctvom svojho obhajcu. V jeho dôvodoch namieta, že výpovede svedkov S., M. Z. a V. Z., z ktorých okresný súd pri uznaní jeho viny vychádzal, sú účelové, pretože sú blízkymi priateľmi pošk. L.. Na jednej strane pritom poukazuje na doslovnú zhodu výpovedí týchto svedkov v prípravnom konaní, zároveň však tvrdí, že tieto sa líšia v tom, kedy k poškodenému prišli, v akom poradí a hlavne v tom, či tam ešte bol alebo nie. Okresnému súdu vytyka, že nevykonal žiadne dokazovanie k stotožneniu osôb, ktoré sa na mieste činu mali tiež nachádzať a to napriek tomu, že svedok S. uviedol, že tam bol aj O. A. a svedkyňa A. uviedla mená svedkov, ktorí sa mali „pochváliť“ kopaním do poškodeného. V tejto súvislosti zdôraznil, že ani znalec nevytlúčil, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť aj kopaním na zemi. Namieta tiež, že nebola vykonaná rekonštrukcia, z ktorej by bolo zrejmé, jednak ako došlo ku skutku a jednak by sa ňou podľa odvolateľa vysvetlili nezrovnalosti vo výpovediach svedkov. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a oslobodil ho.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na podklade uvedených, riadne, včas a oprávnenými osobami podaných odvolaní preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podaných odvolaniach rozhodnúť, dospel k záveru, že odvolanie obž. J. A. je nedôvodné a odvolanie pošk. Mgr. A. L. je dôvodné sčasti.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, poukazuje krajský súd v prvom rade na to, že podstata jeho obhajoby je založená na tvrdení, že pošk. Mgr. A. L. nekopol, dal mu iba jednu facku a keď mu ju poškodený chcel vrátiť, tak spadol na stoličky. V podanom odvolaní navyše spochybňuje hodnovernosť výpovedí svedkov Z. S., A. Z. a K. Z., ktorí sú blízkymi priateľmi poškodeného.

K tomu považuje odvolací súd za potrebné najprv uviesť, že pošk. Mgr. A. L. vypovedal v priebehu celého konania bez podstatných rozporov, pričom ihneď po útoku označil ako útočníka obžalovaného, čo zhodne potvrdili nielen zmiernení svedkovia, ale i svedok K. T., zápisnica o výsluchu ktorého bola na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán trestného konania prečítaná, a ktorý uviedol, že počul ako zranený muž svojim známym povedal, že mu to urobil organizátor zábavy, ktorým bol okrem svedka práve obžalovaný.

Je síce pravdou, že bez podstatnejších rozporov vypovedali v tejto veci i obžalovaný a svedkovia svedčiaci v jeho prospech - B. A. (sestra obžalovaného) a svedok Z. G. (kamarát obžalovaného), nimi prednesená verzia skutkového deja a to, že poškodený si spôsobil zranenie pádom medzi stoličky, však nezodpovedá záverom spracovateľa odborného vyjadrenia. Ten totiž pred krajským súdom okrem iného uviedol, že pri jednoduchom páde na stoličku by nedošlo u mladého človeka k vzniku takých poranení, aké boli pri lekárskom ošetrení poškodeného zistené, keďže na ich vznik je potrebná veľká sila a intenzita. K takýmto zraneniam podľa spracovateľa odborného vyjadrenia dochádza pri pádoch vo veľkej rýchlosti (napr. pri lyžovaní), ktorú poškodený pri obžalovaným popisovanom mechanizme ich vzniku nemohol mať. V súlade s písomne podaným odborným vyjadrením tak zotrval na tom, že zistené poranenia poškodeného boli spôsobené tupým predmetom o užšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na oblasť ľavého kolena veľkou silou a intenzitou, najpravdepodobnejšie pri kopnutí poškodeného, čomu zodpovedá aj ich lokalizácia.

V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že ani orgány činné v trestnom konaní, ale ani okresný súd nepostupovali správne, keď spracovateľa odborného vyjadrenia vypočuli ako znalca. Zjavne uniklo ich pozornosti, že podľa § 141 ods. 3, veta druhá Tr. poriadku sa spracovateľ odborného vyjadrenia vypočúva ako svedok. Ako už bolo naznačené vyššie, odvolací súd túto chybu konania napravil tak, že spracovateľa odborného vyjadrenia v procesnom postavení svedka sám vypočul.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, resp. jeho sestry, že poškodeného kopal na zemi niekto iný, treba uviesť, že to vylúčili nielen priatelia poškodeného, ktorí k nemu prišli bezprostredne po útoku, ale vylúčil to i svedok Z. G., ktorý pred súdom uviedol, že pokiaľ tam bol on, nikto iný poškodeného fyzicky nenapadol, iba obžalovaný, keď mu dal facku.

Za takejto dôkaznej situácie nepochybil okresný súd, keď odmietol vykonať výsluch svedka O. A. a ďalších, bližšie nestotožnených osôb, ktoré sa mali nachádzať na mieste činu, pretože skutočnosť, vo vzťahu ku ktorým mali byť tieto dôkazy vykonané, boli už v predchádzajúcom konaní bez dôvodných pochybností overené, resp. vyvrátené inak. Uvedené je nutné vzťahnúť aj na návrh obhajoby vykonať rekonštrukciu, keďže priebeh útoku, ktorý v odvolaní namietaní svedkovia priamo nevideli a na miesto činu prišli postupne až po ňom, bol náležite objasnený hore označenými dôkazmi.

Spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami dospel aj krajský súd k záveru, že pravdivými sú usvedčujúce výpovede pošk. Mgr. A. L. a svedkov Z. S., A. Z. a K. Z. a bol to práve obžalovaný, kto poškodeného veľkou silou a prudkosťou kopol do oblasti ľavého kolena a spôsobil mu vo výroku napadnutého rozsudku popísané zranenia, liečenie ktorých sprevádzali ďalšie komplikácie.

Odvolaciemu súdu však nedá, aby na tomto mieste nepoukázal na to, že podľa jeho názoru mal byť v tejto veci pribratý do konania znalec z odvetvia traumatológie a už orgány činné v trestnom konaní mali venovať podstatne väčšiu pozornosť tomu, či konanie obžalovaného nenapĺňa znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, čomu nasvedčuje najmä intenzita a miesto útoku, ako aj závery odborného vyjadrenia, podľa ktorých k úplnému vyhojeniu zistených zranení dochádza za päť až šesť mesiacov a ktoré spracovateľ následne korigoval tak, že pri nekomplikovanej liečbe k nemu dochádza za dva až tri mesiace. Akákoľvek náprava v podobe doplnenia dokazovania v tomto smere ale už nie je v tomto štádiu konania možná, keďže odvolanie, pokiaľ ide o výrok o vine, bolo podané iba v prospech obžalovaného.

Vzhľadom na to, že krajský súd nezistil nič, čo by mohlo viesť k zmene rozhodnutia o vine a treste v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu pošk. Mgr. A. L. treba v prvom rade uviesť, že ten si uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného vo výške 4.075,70 eura v súlade s § 46 ods. 3 Tr. poriadku, t. j. do skončenia vyšetrovania (č. l. 119) a na tomto zotrval aj v konaní pred súdom (§ 256 ods. 2 Tr. poriadku). Vykonaným dokazovaním pritom bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spôsobil poškodenému zlomeninu vnútornej časti ľavého jabĺčka a čiastočné roztrhnutie krížneho väzu ľavého kolena, čím mu vznikol nárok na náhradu za bolestné. Podľa Prílohy č. 1, časť. I zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení účinnom v čase skutku sú uvedené zranenia bodovo ohodnotené na 80 a 45 bodov, pričom v roku 2011 bola výška náhrady za bolesť stanovená na 15,38 eura za bod, a preto krajský súd obžalovanému uložil, aby pošk. Mgr. A. L. nahradil z titulu bolestného škodu vo výške 1.923,- eur (po zaokrúhlení podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z.).

So zvyškom uplatneného nároku musel krajský súd poškodeného odkázať na občianske súdne konanie už len z toho dôvodu, že obvinený bol uznaný vinným len zo spôsobenia vyššie uvedených zranení, bez toho, aby mu boli pričítané pooperačné komplikácie, resp. poranenia vonkajšieho a vnútorného menisku, za ktoré si poškodený taktiež uplatnil bolestné.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.